

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce: ■■■ a.s., IČ ■■■, se sídlem ■■■, zastoupený Mgr. Zbyňkem Pánkem, advokátem se sídlem Prokopa Holého 130/15, 405 02 Děčín IV, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, 746 01 Opava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2013, čj. 4497/1.30/13/14.3,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 20. 12. 2013, čj. 4497/1.30/13/14.3, s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Prvostupňové rozhodnutí

[1] Rozhodnutím Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj se sídlem v Ústí nad Labem ze dne 9. 10. 2013, čj. 13642/7/7.30/13/14.3-5 (dále též jen „oblastní inspektorát práce“), bylo rozhodnuto, že žalobce:

1. nezajistil, aby prostory, nad kterými se pracuje, a v nichž vzhledem k povaze práce hrozí riziko pádu osob nebo předmětů u objektu bytového domu v ulici ■■■, blok ■■■, ■■■, kde dne 31. 5. 2012 prováděl demontáž systémového lešení UNI TOP 65, výrobce ■■■, byl bezpečně zajištěn, tedy porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (dále jen „zákon č. 309/2006 Sb.“), ve spojení s nařízením vlády č. 362/2005 Sb., o bližších požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na pracovištích s nebezpečím pádu z výšky nebo do hloubky (dále jen „nařízení vlády č. 362/2005 Sb.“) – § 4 a Příloha část V. bod 1., 2 písm. c) a 3., čímž spáchal správní delikt právnických osob na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. g)

zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce (dále jen „zákon o inspekci práce“);

2. porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb. ve spojení s nařízením vlády č. 362/2005 Sb. – § 4 a Příloha část I. bod 4. tím, že neosadil podlahy lešení smontovaného na stavbě „Zateplení a sanace obvodového pláště, blok 347, ulice Zdeňka Štěpánka, Most“ a předané objednateli ve dnech 15. 3. 2012, 16. 3. 2012 a 20. 3. 2012 zarážkami k zabezpečení volných bočních okrajů smontované konstrukce lešení, čímž spáchal správní delikt právnických osob na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. g) zákona o inspekci práce;

3. dostatečně nestanovil pracovní postup tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti a aby zaměstnanci byli chráněni proti pádu nebo zřícení, neboť dočasná stavební konstrukce (lešení smontované na stavbě „Zateplení a sanace obvodového pláště, blok 347, ulice Zdeňka Štěpánka, Most) neodpovídala svým provedením návodu na montáž a vlastní dokumentaci a konstrukce lešení po odstranění kotev ve druhém patře lešení, nebyla zajištěna proti lokálnímu i celkovému vybočení, překlopení nebo posunutí, tedy porušil povinnost stanovenou v ustanovení § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb. ve spojení s § 4 a Přílohou část VII. bod 4. písm. c) nařízením vlády č. 362/2005 Sb., čímž spáchal správní delikt právnických osob na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. s) zákona o inspekci práce.

[2] Za výše uvedené správní delikty byla žalobci uložena podle § 30 odst. 2 písm. c) zákona o inspekci práce pokuta ve výši 170.000 Kč. Žalobci bylo dále uloženo podle § 79 odst. 4 správního řádu ve spojení s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, nahradit paušální částkou náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

II. Odvolání

[3] Citované rozhodnutí napadl žalobce odvoláním, ve kterém trval na svém názoru vyjádřeném již v průběhu správního řízení, že prostor demontáže lešení byl zajištěn do vzdálenosti více než 4 metry a svou povinnost tak plnil nad předepsaný rámec. Ohrožený prostor byl ohraničen tyčovým zábradlím upevněným na nosných sloupcích přivázáním. Dřívější rozpor ve vyjádřeních žalobce, zda toto zábradlí bylo dvoutyčové či jednotyčové, je s ohledem na časový odstup čistě zástupným argumentem, z něž nelze v žádném případě vyvozovat absenci ohraničení jako takového. V důsledku pádu lešení došlo k logickému porušení tohoto ohraničení, když tyčové zábradlí neuneslo tlak a bylo zakryto troskami lešení, které při pádu přesáhly hranici ohraničení. Po pádu lešení tak na místě zůstaly viditelné pouze dílčí nosné sloupky, a to v různých úhlech vertikálního postavení. Přítomní zaměstnanci žalobce si byli vědomi, že vzhledem k zranění pracovníka bude věc na místě šetřena policií, a proto k samotnému odstraňování lešení dojde až v pozdních večerních hodinách, neboť k pádu lešení došlo kolem 18.00 hod. Z tohoto důvodu zaměstnanci žalobce odstranili zbytky nosných sloupků ohraničení, aby zabránili potenciálnímu poranění jich samotných či dalších osob pohybujících se na místě nehody ve tmě. Tento postup jim ostatně žádný předpis nezakazoval. Tvzení správního orgánu o absenci zajištění vyvrací rovněž znalecký posudek vyhotovený na žádost žalobce znalcem Ing. Jiřím Kohlem. Se závěry tohoto posudku se správní orgán vypořádává toliko svou úvahou o délce dopadu trosek lešení, k čemuž však

nemá žádnou důkazní oporu a sám k tomuto závěru není kompetentní. Žalobce poukazoval i na znalecký posudek Ing. ■■■, který byl vyzván k uvedení dalších okolností důležitých pro posouzení, avšak znalec uvedl, že žádné takové okolnosti neshledal. Žalobce zdůraznil, že jeho povinnost ohraničit ohrožený prostor se vztahuje pouze na dobu montáže a demontáže lešení, nikoliv na dobu jeho užívání, kdy taková povinnost přechází na uživatele lešení, jako odborně způsobilou osobu, za což však nelze sankcionovat žalobce.

[4] Žalobce dále nesouhlasil s názorem prvostupňového správního orgánu, že ohrožený prostor ohraničen nebyl. Stav důkazní nouze přitom navodil nedostatečným šetřením sám správní orgán. Ten konstatuje jako důkaz rozhovory se zaměstnanci odvolatele přítomnými na místě pádu lešení, kdy jim pokládal dotazy ohledně okolností případu, avšak zcela nepochopitelně se nedotazoval na přítomnost či absenci ohraničení. Paradoxně pak z těchto rozhovorů vyvozuje nepřítomnost ohraničení, ačkoliv toto neučinil předmětem svého dotazování. Žalobce přitom disponuje čestným prohlášením zaměstnanců, kteří přítomnost ohraničení potvrdili. Správnímu orgánu nic nebránilo zaměřit své dokazování v tomto směru na výsledky dalších osob, např. obyvatel domu, na kterém lešení stálo, ale to se rovněž nestalo.

[5] Žalobce poukázal i na to, že v rámci své činnosti vyvíjí maximální možnou snahu o zachování pracovních postupů svých zaměstnanců a jejich dodržování bezpečného chování na pracovišti. O tomto svědčí pravidelné proškolení jeho zaměstnanců v rámci lešeníářské techniky a BOZP, jakož i vybavení zaměstnanců ochrannými pomůckami (OOPP). Žalobce rovněž provádí pravidelné kontroly stojících staveb, montáží a demontáží lešení soudním znalcem v oboru BOZP panem Bučinou. Žalobce tak v mezích svých možností činí veškerá opatření, která lze po něm spravedlivě požadovat, aby k podobným situacím nedocházelo. Není však v silách žalobce zabránit v excesivním jednání osob, jimž poskytl širokou odbornou průpravu. Jednání zaměstnance ■■■ je podle odvolatele nepochopitelným pochybením jinak zkušeného pracovníka, za které však nemůže odvolatel nést přímou odpovědnost.

[6] Podle žalobce je uložená sankce nepřiměřeně vysoká a způsobilá činit odvolateli zásadní ekonomické potíže. Žalobce se domníval, že v rámci správního uvážení a zohlednění okolností případu bylo na místě uložit pokutu v podstatně nižší výměře. Ke všemu rozhodnutí postrádá odůvodnění ohledně výše uložené pokuty, což způsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

III. Rozhodnutí žalovaného

[7] Žalovaný shora označeným rozhodnutím žalobcovo odvolání zamítl a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[8] K námitce neohraničení ohroženého prostoru, nad nímž probíhala demontáž lešení, žalovaný uvedl, že touto otázkou se zabýval oblastní inspektorát práce na str. 4 – 5 napadeného rozhodnutí, když podrobně rozebral, jaké úvahy ho vedly k učiněným závěrům. Prvostupňový správní orgán se vyjádřil ke znaleckému posudku Ing. Jiřího Kohla a na str. 6 napadeného rozhodnutí se vyjádřil i ke znaleckému posudku Ing. Oldřicha Dobrého. Žalovaný

má za to, že prvostupňové rozhodnutí je v této části v souladu se zákonem, je přezkoumatelné a správné.

[9] Ohledně námitek, které žalobce uvedl ohledně dodržení bezpečnosti na pracovišti, žalovaný odkázal na str. 5 – 7 odvoláním napadeného rozhodnutí. Podle žalovaného prvostupňový správní orgán podrobně rozebral, jaké úvahy ho vedly k učiněným závěrům. Žalovaný zdůraznil, že nebylo žalobci vytýkáno neprovádění opatření k dodržování bezpečnosti práce, naopak v jeho prospěch bylo přihlédnuto k jeho činnosti v této oblasti. Žalobci však bylo a je kladeno za vinu, že dostatečně nestanovil pracovní postup tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti a aby zaměstnanci byli chráněni proti pádu nebo zřícení lešení, neboť dočasná stavební konstrukce neodpovídala svým provedením návodu na montáž a konstrukce lešení po odstranění kotev ve druhém patře lešení nebyla zajištěna proti lokálnímu i celkovému vybočení, překlopení nebo posunutí. Vzhledem k tomu, že dočasná stavební konstrukce svým kotvením neodpovídala návodu, měl být ze strany žalobce přijat jiný postup k demontáži lešení tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti a aby zaměstnanci byli chráněni proti pádu nebo zřícení. Žalobce však tuto povinnost nesplnil.

[10] K námitce žalobce ohledně porušení povinnosti ze strany zaměstnance pana Eckerta žalovaný konstatoval, že tato námitka nemůže obstát, neboť skutková podstata správních deliktů je vždy koncipována jako objektivní odpovědnost každého subjektu v rámci veřejného práva a jeho osobní objektivní odpovědnost za nesplnění zákonných povinností.

[11] Ohledně stanovení výše pokuty za spáchaný správní delikt žalovaný konstatoval, že prvostupňový správní orgán postupoval podle § 36 odst. 1 zákona o inspekci práce, když přihlédl k poměrům právnické osoby, k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a okolnostem, za nichž byl spáchán. Uvedl, které okolnosti vzal v úvahu jako přitěžující a které skutečnosti posoudil jako polehčující. Žalovaný má za to, že uložená pokuta je adekvátní k situaci účastníka řízení, je adekvátní také pokutám, které jsou obdobným subjektům ukládány za totožný správní delikt. Proto neshledal důvod pro její snížení nebo zrušení. Uložená pokuta musí být v takové výši, aby do budoucna odradila účastníka řízení od dalšího jednání, které by bylo v rozporu se zákonem. Žalovaný tak výši pokuty uložené u spodní hranice zákonné sazby posoudil jako přiměřenou.

IV. Žaloba

[12] Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného.

[13] Základ nesprávného rozhodnutí spatřuje především v tom, že žalovaný nepřezkoumal rozhodnutí oblastního inspektorátu řádně, když nezohlednil všechny zásady správního řízení. Žalovaný se důsledně nevypořádal se všemi uvedenými argumenty žalobce. Vzhledem k absenci řádného odůvodnění rozhodnutí o zamítnutí odvolání, které je naprosto formální a povrchní, považuje žalobce rozhodnutí odvolacího orgánu za zcela nepřezkoumatelné.

[14] Ve vztahu k deliktu na úseku bezpečnosti práce v oblasti nesplnění povinnosti týkající se pracoviště a pracovního prostředí stanovené v zákoně č. 309/2006 Sb., žalobce namítal,

že žalovaný pouze stručně uvedl, že rozhodnutí je v této části v souladu se zákonem, je přezkoumatelné a správné. K odvolacím námitkám žalobce, že závěry o neexistenci zajištění prostoru demontáže lešení jsou pouze spekulací, které nejsou opřeny o relevantních důkazy, se žalovaný žádným způsobem nevyjádřil, nýbrž jen odkázal na vyjádření prvostupňového správního orgánu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, proč žalovaný nepovažoval za důvodnou právní argumentaci žalobce a proč námitky považuje za mylné, a to zejména tehdy, jde-li o argumentaci, na níž je postaven věcný základ odvolání žalobce. Žalovaný se tak prakticky nezabýval odvolacími důvody žalobce.

[15] Podle žalobce z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný se pouze seznámil se spisovým materiálem a na jeho základě dovodil závěr, že se žalobce všech správních deliktů skutečně dopustil. Skutečnosti plynoucí ze spisu však žádným způsobem nekonfrontoval se vznesenými námitkami žalobce. V rozhodnutí např. zcela chybí argumentace žalovaného ohledně přítomnosti zajištění prostor v okolí demontáže lešení, když tuto skutečnost vyvrací znalecké posudky vyhotovené znalcem Ing. ■■■ a Ing. ■■■.

[16] V napadeném rozhodnutí je dále bagatelizována skutečnost, že žalobce prováděl opatření k dodržování bezpečnosti práce včetně pravidelného školení zaměstnanců v rámci lešenářské techniky a BOZP, že vybavil zaměstnance ochrannými pomůckami i návodem na montáž lešení a že prováděl pravidelné kontroly stojících staveb, montáží a demontáží lešení soudním znalcem v oboru BOZP. Žalovaný tyto skutečnosti přešel pouhým sdělením, že nedodržení těchto opatření není žalobci kladeno za vinu.

[17] Žalobce protestuje i proti výši uložené pokuty. Pokuta je podle něj nepřiměřeně vysoká, nesouhlasí s jejím preventivním a represivním charakterem, jenž musí mít sílu odradit delikventa od nezákonného postupu. Pro podporu své argumentace žalobce poukazuje na vývoj úrazovosti, který neustále klesá. Žalobce se rovněž důvodně obává, že takto nepřiměřeně vysoká pokuta je v současné době způsobilá učinit mu zásadní ekonomické potíže, a proto je na místě, s přihlédnutím ke všem okolnostem, uložit mu pokutu podstatně nižší.

V. Vyjádření k žalobě

[18] Ve vyjádření k žalobě žalovaný poukazuje na to, že se všemi odvolacími námitkami žalobce se vypořádal jak prvostupňový správní orgán, tak následně i žalovaný. Jelikož žalovaný shledal odvoláním napadené rozhodnutí přezkoumatelné a správné, u některých odvolacích námitkách odkázal na rozhodnutí prvostupňového správního orgánu. Tento postup je zcela v souladu se zákonem, neboť pod pojmem rozhodnutí vydané ve správním řízení je nutno (proběhlo-li řízení ve dvou správních instancích) chápat rozhodnutí správního orgánu prvního stupně i druhého stupně jako jeden celek.

VI. Obsah správního spisu

[19] Ve správním spise soud nachází záznam z ústního jednání ze dne 5. 6. 2012, ze kterého se podává, že dne 1. 6. 2012 byl nahlášen oblastnímu inspektorátu práce úraz vyžadující hospitalizaci delší než 5 dní pana ■■■, lešenáře, ke kterému došlo dne 31. 5. 2012 v 17.00 hodin na stavbě v ■■■, ul. ■■■, blok ■■■, kde se prováděla demontáž

dílcového svého lešení ■■■ o 13 polích, které bylo smontováno u zadní části domu firmou ■■■, a. s., ■■■.

[20] Ze záznamů o podání informací ze dne 12. 6. 2012 vyplývá, že prvostupňový orgán zjišťoval skutkové okolnosti věci prostřednictvím vyjádření třech zaměstnanců žalobce, kteří se podíleli na demontáži lešení a byli tak nehodě přítomni.

[21] V rámci předběžného zjištění si prvostupňový orgán vyžádal:

- Znalecký posudek Ing. ■■■ ze dne 19. 6. 2012, č. 12/1047/2012, vyhotovený na základě žádosti Policie ČR KŘP Ústeckého kraje. Tento posudek vycházel ze šetření na místě nehody ve večerních hodinách dne 31. 5. 2012. Znalec v tomto posudku podrobně rozvedl chyby kotvení lešení a chyby v postupu zaměstnanců žalobce při demontáži lešení.
- Fotodokumentaci pořízenou Policií ČR dne 31. 5. 2012, ze kterého vyplývá stav zříceného lešení do přilehlého území obytného domu, na němž byla prováděna rekonstrukce fasády.
- Fotokopii stavebního deníku žalobce vztahující se k rekonstrukci fasády bytového domu, ul. ■■■, blok ■■■, ■■■.
- Návod k montáži a použití zříceného lešení.
- Dokumentaci vztahující se k stavbě – sanaci a zateplení vnějšího obvodového pláště bytového domu ul. ■■■, blok ■■■, ■■■.
- Podklady týkající se školení zaměstnanců žalobce o BOZP.

[22] V protokole o výsledku kontroly ze dne 17. 8. 2012 prvostupňový správní orgán konstatoval průběh úrazového děje a obsah podkladových materiálů, na základě kterých dospěl k závěru o porušení právních povinností žalobce.

[23] Proti tomuto protokolu podal žalobce včas odvolání, na základě kterého oblastní inspektorát práce dne 15. 10. 2012 provedl přezkum protokolu podle § 41 odst. 1 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce. Toto přezkoumání napadl žalobce včasnými námitkami ze dne 5. 11. 2012. Soud k obsahu těchto námitek stručně podotýká, že obsahují základ argumentace, jež žalobce následně uplatnil i v odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí.

[24] Dne 25. 4. 2013 rozhodl oblastní inspektorát práce, že námitky proti výsledku přezkoumání protokolu ze dne 15. 10. 2012, čj. 21548/7.42/12/15.4, se zamítají, neboť nebyly shledány důvody pro změnu nebo zrušení výsledku přezkoumání protokolu. Následně prvostupňový správní orgán dne 27. 5. 2013 zahájil ve věci správní řízení.

[25] Po provedeném řízení, v rámci něhož byly projednány i podklady předložené žalobcem – soud poukazuje především na stavební znalecký posudek ze dne 11. 7. 2013 vypracovaný Ing. ■■■ – oblastní inspektorát práce rozhodl tak, jak uvedeno pod bodem [1] a [2] tohoto rozsudku.

VII. Právní posouzení

[26] Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[27] Ve věci bylo nařízeno jednání, které se uskutečnilo v nepřítomnosti žalovaného. Žalovaný se z účasti na jednání omluvil, přičemž souhlasil s tím, aby soud projednal věc v jeho nepřítomnosti. Zástupce žalobce v průběhu jednání plně odkázal na písemná podání, která již byla soudu zaslána soudu, a navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.

[28] Žalobce zkraje své žaloby namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, nedostatek odůvodnění ve vztahu k uplatněným argumentům, rozhodnutí považuje za formální a povrchní. K tomu soud uvádí, že žalobce touto částí své žaloby nijak nevymezil, jakými námitkami se žalovaný nezabýval, které jeho argumenty pominul či co v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobce konkrétně postrádá.

[29] Soud naopak dospěl k závěru, že žalovaný provedl přezkum v zákonem předpokládané míře, takže nelze mít toto rozhodnutí za nepřezkoumatelné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nedostatečné odůvodnění. Z rozhodnutí obou správních orgánů vyplývá zjištěný skutkový stav v rozsahu postačujícím pro posouzení projednávané věci, vyplývají z nich i relevantní právní úvahy a v souhrnu také jejich závěr o aplikaci příslušných ustanovení zejména zákona č. 309/2006 Sb., zákona o inspekci práce, a zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Soud má také za to, že z rozhodnutí žalovaného lze seznat, jak se vypořádal s námitkami žalobce uplatněnými v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a jak vyhodnotil nejen důkazy, které si sám obstaral, ale i ty, které v průběhu řízení předložil žalobce. Na základě zjištěného skutkového stavu žalovaný následně přímo či odkazem na argumentaci obsaženou v rozhodnutí oblastního inspektorátu práce provedl srozumitelnou subsumpci pod příslušná zákonná ustanovení, jež legitimují právní závěr o spáchání správních deliktů i výše uložené pokuty. Úvahy a závěry žalovaného tak nemají charakter, pro který by bylo možno označit je za spekulativní.

[30] Poukazuje-li žalobce na to, že žalovaný se nevypořádal s argumenty a důkazy předloženými žalobcem a toliko odkázal na úvahy prvostupňového správního orgánu, soud konstatuje, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří významový celek. Dospěje-li správní orgán vyšší instance k závěru, že jednotlivá východiska úvah správního orgánu nižší instance, stejně jako závěry vyplývající z těchto východisek, jsou opodstatněné, nic mu nebrání, aby v té části, v níž se s rozhodnutím vydaným v nižší instanci ztotožnil, na příslušné závěry odkázal, vyslovil s nimi souhlas, a tím je do svého rozhodnutí převzal. Takový postup sám o sobě nečiní rozhodnutí vydané ve vyšší instanci nepřezkoumatelným.

[31] Soud na tomto místě zdůrazňuje, že žalobce v odvolacím řízení neuvedl žádná nová tvrzení a nepředložil žádné nové důkazy, jež by nebyly hodnoceny již oblastním inspektorátem práce. Skutková zjištění učiněná v průběhu správního řízení v odvolacím řízení nebyla vychýlena oproti tomu, jak byl zjištěn skutkový stav v řízení před prvostupňovým správním orgánem. Pouze na okraj lze připomenout, že základ žalobcovy obrany proti zjištění

oblastního inspektorátu práce byl vyjádřen již v jeho námitkách proti přezkoumání protokolu o výsledku kontroly. Měl-li žalovaný za to, že v prvostupňovém rozhodnutí byl zjištěný skutkový stav věci posouzen správně, nemusel tato hodnocení do svého rozhodnutí přejímat, nýbrž postačovalo na ně pouze odkázat, aniž by bylo možno žalovanému oprávněně vytýkat, že se s odvolacími námitkami nevypořádal.

[32] Ohledně námitky mířící prostřednictvím rozhodnutí žalovaného proti výroku I. bodu 3. prvostupňového rozhodnutí, a to, že žalovaný bagatelizoval řádné plnění jeho povinností na poli BOZP, soud uvádí, že žalobci byl ve správním řízení prokázán správní delikt spočívající v nedostatečně stanoveném pracovním postupu, který by vedl k dodržování zásad bezpečného chování na pracovišti a ochraně zaměstnanců proti pádu nebo zřícení lešení, neboť lešení neodpovídalo svým provedením návodu na montáž a konstrukce lešení po odstranění kotev ve druhém patře nebyla zajištěna proti lokálnímu i celkovému vybočení, překlopení nebo posunutí. Z uvedeného vyplývá, že žalobci není vytýkáno neplnění obecné povinnosti proškolení své zaměstnance v oblasti bezpečnosti práce, ale v individuálním, v nynějším řízení přezkoumávaném případě nebyly ze strany žalobce splněny podmínky předpokládané ustanovením § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb. ve spojení s § 4 a Přílohou část VII bod 4. písm. c) nařízením vlády č. 362/2005 Sb. Žalobcova námitka je tak zcela nedůvodná.

[33] K námitce týkající se nepřiměřenosti uložené pokuty soud připomíná, že žalobci byla podle § 30 odst. 2 písm. c) zákona o inspekci práce udělena pokuta ve výši 170.000 Kč. Cit. zákonné ustanovení přitom opravňovalo správní orgány uložit žalobci pokutu až do výše 1.000.000 Kč.

[34] Podle § 36 odst. 1 zákona o inspekci práce při určení výše pokuty právnické osobě se přihlédne k jejím poměrům, k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

[35] Soud má za to, že prvostupňový správní orgán (ve spojení se souhlasným vyjádřením k této otázce v rozhodnutí žalovaného) vyhodnotil podmínky v souladu s cit. ustanovením, když ohledně ekonomické situace žalobce vycházel z údajů obsažených ve veřejně dostupných rejstřících, z nichž zjistil, že žalobce je hospodářským subjektem vyvíjejícím činnost v tuzemsku převážně se zaměřením na přípravné práce ve stavebnictví – stavba a pronájem lešení; tyto činnosti realizuje po celé České republice. Ze zápisu z valné hromady ze dne 26. 9. 2012 dále zjistil, že žalobce za rok 2011 vytvořil zisk před zdaněním ve výši 3,9 mil Kč; údaje za rok 2012 v době rozhodování neměl k dispozici. Oblastní inspektorát práce zohlednil ve prospěch žalobce tu skutečnost, že se bezpečnosti práce věnuje, provádí školení zaměstnanců a má vypracované směrnice k zajištění minimalizace vzniku a působení rizik a dále, že zaměstnancům poskytl osobní ochranné pracovní prostředky. Přihlédl též k tomu, že žalobce v průběhu řízení spolupracovat se správním orgánem a poskytoval mu potřebnou součinnost. Na druhou stranu správní orgán připomněl, že porušování právních předpisů na úseku bezpečnosti a ochrany zdraví při práci je považováno za velmi závažné, neboť v jeho důsledcích může dojít k ohrožení zdraví samotného života zaměstnanců.

[36] Soud je toho názoru, že pokud byla žalobci uložena pokuta ve výši 17 % z možného zákonného rozsahu, pak ve vztahu ke skutkovým zjištěním nelze hovořit o tom, že by sankce

byla uložena v nepřiměřené výši. Ostatně ani žalobce sám neuvádí žádné skutečnosti, které by prokazovaly, že uložená pokuta by mu způsobila zásadní ekonomické potíže, jak uvedl v žalobním návrhu. S ohledem na tento závěr soud ani neshledal důvod pro to, aby využil svého moderačního oprávnění ve smyslu § 78 odst. 2 s. ř. s. a uložanou pokutu snížil.

[37] Při jednání navrhl zástupce žalobce, aby bylo dokazováno prostřednictvím svědeckých výpovědí znalců Ing. ■■■ a Ing. ■■■. Soud tento návrh zamítl, neboť znalecké posudky obou těchto znalců tvoří součást správního spisu; tvoří tak součást podkladů, na základě kterého správní orgány obou stupňů rozhodovaly. Soud připomíná, že řízení před správními soudy není řízením nalézacím, nýbrž je ve vztahu k předcházejícímu správnímu řízení řízením přezkumným. Listinami založenými ve správním spise se dokazování neprovádí, soud proto nenalezl důvod pro to, aby tyto znalecké posudky hodnocené ve správním řízení byly doplňovány i výpověďmi jejich autorů řízení soudním.

[38] Ze všech shora uvedených důvodů soud zamítl podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.

VIII. Náklady řízení

[39] O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 19. května 2015

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu